

Arrest

nr. 109 024 van 3 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 13 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. LUYTENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 september 2012 het Rijk binnen en diende op 28 september 2012 een asielaanvraag in. Op 12 april 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing van verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een moslim afkomstig uit Satiswara in het Tanahu district en bent u in het bezit van de Nepalese nationaliteit. U volgde uw middelbare school en uw universitaire studies in Kathmandu. In 2064 (Nepalese kalender, 2007-2008 in de Westerse kalender) keerde u terug naar Satiswara. U werd datzelfde jaar lid van YCL (Young Communist League) omdat alle jongeren van uw dorp erbij waren. In 2067 (2010-2011) werd u tijdens een manifestatie opgepakt en na enkele uren al weer vrijgelaten. In hetzelfde jaar ging u niet meer akkoord met de gang van zaken bij de YCL. Aangegane beloftes werden immers verbroken en de groepering was bijzonder corrupt. U sloot zich in de achtste maand van 2067 (november-december 2012) aan bij de RPP-N (Rastriya Prajatantra Party – Nepal), een royalistische partij. Op 20/2/2069 (1 juni 2012) raakten u en K.B.A. (...), eveneens lid van de RPP-N, verzeild in een discussie over de politiek in Nepal met B.M. (...), een YCL'er. De discussie raakte verhit en jullie begonnen te vechten. Uw vriend K.B.A. (...) sloeg B.M. (...) met een zwaar gewicht. Hij raakte gewond en u en Krishna werden meegenomen naar het politiekantoor. U werd na twee uur vrijgelaten omdat duidelijk was dat u de dader niet was. De dag nadien hoorde u van uw moeder dat mensen van YCL en de nicht van B.M. (...) bij u thuis langs geweest waren om u te zoeken. U vluchtte naar Samjoor, het dorp van uw zus. U bleef er voor drie dagen en ging nadien terug naar Satiswara omdat u geconvoceerd was door de politie. Nadien vertrok u naar Kathmandu. In Kathmandu kwam u de neef van B.M. (...) tegen die u zei dat hij gangsters zou betalen om u te doden. U hoorde van uw familie dat Krishna een gevangenisstraf van 12 jaar gekregen had. U besloot Nepal te verlaten en regelde via een smokkelaar een visum voor uw eigen paspoort. U verliet Nepal op 10 september 2012. U reisde van Kathmandu via Delhi naar Milaan. Vanuit Milaan reisde u met de trein naar Frankrijk van waar u met de wagen naar België reisde. U diende een asielaanvraag in op 28 september 2012. Na uw aankomst in België hoorde u van uw familie dat de nicht en de broers van B.M. (...) en andere activisten van YCL sinds uw vertrek uit Nepal reeds twintig tot veertig keer bij hen zijn langsgekomen. Ze gooien stenen naar uw huis en dreigen ermee u te vermoorden. U bent in het bezit van uw citizenship card afgegeven op 26 oktober 2006, een brief van RPP-N waarin verklaard wordt dat u lid was van de partij, een brief van een advocaat in Nepal waarin verklaard wordt dat u betrokken raakte bij een aanval van K.B.A. (...) op B.M. (...), een attest van de politie waarin verklaard wordt dat een arrestatiebevel voor u werd uitgevaardigd, een beslissing van de districtsrechtbank van Tanahu district waaruit blijkt dat K.B. (...) schuldig wordt bevonden maar dat er verder onderzoek nodig is en algemene informatie betreffende de huidige situatie in Nepal.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde bij een terugkeer naar Nepal de YCL en de familie van B.M. (...) te vrezen omdat u als royalist met hem in discussie gegaan was en uw vriend, K.B.A. (...), hem tijdens die discussie zwaar verwond heeft. U werd bedreigd met de dood door leden van YCL en door familieleden van B.M. (...).

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden politiek profiel. U verklaarde dat u eerst actief lid was van YCL maar in de achtste maand van 2067 lid werd van de RPP-N, omdat u gemerkt had dat de YCL bitter weinig van hun beloftes inlost en corrupt was en omdat u beseftte dat er ten tijde van de monarchie vrede heerste (CGVS, p. 10-11). Er kan echter danig getwijfeld worden aan deze door u beweerde overstap van de YCL naar de RPP-N, daar beide bewegingen er diametraal tegenovergestelde politieke overtuigingen op na houden. Zo is de YCL een notoire anti-monarchistische en communistische groepering, terwijl de RPP-N een erg royalistische partij is die de terugkeer van de koning bepleit. Gelet op deze sterk uiteenlopende politieke overtuigingen en visies van beide partijen, is uw overstap dan ook niet meteen coherent en mist hij bijgevolg geloofwaardigheid. Dat de geloofwaardigheid hiervan op de helling staat, blijkt tevens uit uw vrij geringe kennis over de RPP-N. Zo wist u niet eens wanneer Nepal tot een republiek uitgeroepen werd. U verklaarde dat dit gebeurde in de tweede maand van 2063 (mei-juni 2006) (CGVS, p. 15). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat dit gebeurde op 15/2/2065 (28 mei 2008). Dat u als royalist, die een terugkeer naar de monarchie wenst, niet op de hoogte bent van het correcte jaar waarin de Nepalese monarchie werd afgeschaft, is hoogst opmerkelijk. U wist bovendien niet wie R.S. (...) was. Nochtans was deze persoon lange tijd voorzitter van de RPP-N. U verklaarde verder dat de RPP-N geen jongerenorganisatie heeft, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de jongerenorganisatie van de RPP-N National Democratic Youth Organisation Nepal heet (CGVS, p. 14). Ten slotte dient opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van de brief van de RPP-N die u voorlegde. Hierin staat vermeld dat u lid was van

RPP-N sinds 30/8/2067. Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt echter dat dit een onbestaande datum in de Nepalese kalender is. Het geheel van bovenstaande bevindingen noopt ertoe te besluiten dat er aan uw voorgewende politieke profiel geen geloof kan worden gehecht.

Gezien u uw politiek profiel niet aannemelijk gemaakt heeft, komt ook de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u samen met een andere RPP-N'er betrokken raakte in een politieke discussie met B.M. (...), een leider van de YCL, ernstig op de helling te staan. Dat u uw betrokkenheid hierbij niet aannemelijk heeft gemaakt, blijkt tevens uit het feit dat u geen enkel overtuigend bewijs neerlegde. U legde weliswaar twee documenten, i.e. een door de politie opgestelde brief d.d. 2 juni 2012 en een brief van de advocaat van K. (...) d.d. 5 november 2012, neer. Hieraan kan echter slechts weinig bewijswaarde gehecht worden, aangezien deze documenten niet meteen met uw verklaringen in overeenstemming te brengen zijn. U verklaarde dat zowel u als Krishna meteen na het incident door de politie gearresteerd werden, maar dat u onmiddellijk werd vrijgelaten omdat u zelf de dader niet was. Twee dagen later moest u zich opnieuw bij de politie melden. Wederom werd u onmiddellijk vrijgelaten (CGVS, p. 17). Het is dan ook hoogst merkwaardig dat u een door de politie opgestelde brief kon voorleggen waaruit blijkt dat er op de dag van uw arrestatie en daaropvolgende vrijlating, namelijk op 2 juni 2012, door de politie een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd werd. Bovendien is het bevreemdend dat deze brief in uw bezit was aangezien dit een intern document betreft dat aan het districtshoofd van het district waar u woont gericht is. Verder is het erg opmerkelijk dat de advocaat van Krishna in zijn brief, die hoe dan ook een gesolliciteerd en bijgevolg weinig objectief karakter heeft, schreef dat u in tegenstelling tot Krishna die door de politie werd gearresteerd erin geslaagd was om de scène waarbij de YCL'er gewond raakte te ontvluchten. Nochtans verklaarde u, zoals reeds eerder werd opgemerkt, dat u samen met Krishna werd gearresteerd. Aan beide brieven kan bijgevolg weinig tot geen bewijskracht toegekend worden, temeer daar uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat valse Nepalese documenten, zoals identiteitsdocumenten, partijkaarten en attesten, veelvuldig voorkomen. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal werden u daarom bijkomende, meer bewijskrachtige, documenten, zoals een convocatie – u zou opgeroepen geweest zijn in het kader van de rechtszaak tegen Krishna –, gevraagd. U reageerde dat u dit onmogelijk kon doen, omdat u enkel mondeling van de rechtszaak op de hoogte werd gebracht. Mondelinge oproepingen voor een rechtszaak zijn volgens u gebruikelijk in Nepal (CGVS, p. 19). Dit houdt echter geen steek. Door het ontbreken van enig objectief begin van bewijs wordt de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij het incident d.d. 2 juni 2012 dan ook verder ondermijnd. Overigens zijn uw verklaringen over (de oorzaak van) uw vrees voor de familie van B.M. (...) en voor de YCL weinig aannemelijk. U verklaarde dat uw vriend Krishna de YCL'er Baburam Malla verwond heeft. Krishna zou hiervoor veroordeeld geweest zijn (CGVS, p. 15-20). Gezien duidelijk blijkt dat u niet de dader was en niemand verwond heeft, is het niet meteen aannemelijk dat de entourage van B.M. (...) u naar aanleiding van dit incident zou willen vermoorden.

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw asielaanvraag.

Betreffende uw bewering dat u in 2067 (2010-2011) al eens tijdens een manifestatie werd gearresteerd en dat u na enkele uren werd vrijgelaten (CGVS, p. 22), kan nog worden opgemerkt dat, gelet op het feit dat u na deze gebeurtenis nog geruime tijd in Nepal verbleef, dit incident bezwaarlijk als uw rechtstreekse vluchtaanleiding kan worden beschouwd. Deze kortstondige arrestatie is bijgevolg onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Uw citizenship card bevestigt uw identiteit en uw nationaliteit. Wat betreft de beslissing van de districtsrechtbank kan nog opgemerkt worden dat hieruit geenszins uw betrokkenheid blijkt. Bovendien dienen documenten, om bewijskrachtig te zijn, te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, wat hier niet het geval is. De algemene informatie betreffende Nepal die u voorlegde heeft geen betrekking op u persoonlijk en is bijgevolg niet in staat om uw geloofwaardigheid te herstellen.

Hieraan kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele

doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert geen specifieke middelen aan, maar is de mening toegedaan dat van hem de status van vluchteling dient te worden erkend of hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Uit het administratieve dossier en uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omdat hij als royalist met zijn vriend K.B.A. een aanhanger van de YCL genaamd B.M. tijdens een discussie zwaar zou hebben verwond. Verzoeker zou omwille van zijn betrokkenheid bij de discussie geviseerd worden door de YCL en de familie van B.M.

3.4. Verzoeker situeert zijn problemen enkel in politieke context. Verzoeker kon echter geen politiek profiel aantonen. Verzoeker werd eerst in 2064 Nepalese kalender (2007-2008) actief lid van YCL omdat iedereen in het dorp dit deed, maar in de achtste maand van 2067 (november-december 2012) werd hij lid van de RPP-N (zie gehoor CGVS, p. 10-12). Indien verzoeker inderdaad een dergelijke radicale wissel maakte in zijn politieke keuze en van communist naar conservatieve royalist overschakelde, dan kan minstens verwacht worden dat hij dit kan toelichten. Dit klemmt te meer nu verzoeker universitaire studies journalistiek heeft aangevangen (zie CGVS-verhoor). Zelfs indien verzoeker zou worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij lid werd van YCL omdat iedereen in het dorp er lid van was, maar hij *“na de verkiezingen begon te merken dat de partij haar beloften niet inlost en dat de corruptie overal was, zodat hij het beu werd en gaandeweg meer en meer interesse kreeg voor de RPP-N”*, verklaart dit geenszins verzoekers beperkte kennis over de RPP-N. Zo verklaarde verzoeker dat Nepal tot een republiek uitgeroepen werd in de tweede maand van 2063 (mei-juni 2006) (zie gehoor CGVS, p. 15), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat dit pas jaren later gebeurde op 15/2/2065 (28 mei 2008), dus toen hij reeds lid was van de YCL. Ook als royalist die een terugkeer van de monarchie wenst, kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van het correcte jaar waarin de Nepalese monarchie werd afgeschaft. Daargelaten of verzoeker bekend moet zijn met de oud-voorzitter R.S., die gedurende een lange tijd voorzitter van de RPP-N was (zie gehoor CGVS p.14) die was overleden op het moment dat verzoeker zich met de RPP-N begon in te laten, kan evenmin uit andere gegevens enige bekendheid met deze partij blijken.

Verzoeker was evenmin op de hoogte van het bestaan van de jongerenorganisatie van de RPP-N, de National Democratic Youth Organisation Nepal (zie gehoor CGVS p.14). Geenszins kan blijken dat verzoeker betrokken was bij de RPP-N, laat staan dat hij deelnam aan programma's en nog minder dat hij kennis bezit waarmee hij mensen overtuigde om lid te worden van RPP-N (zie gehoor CGVS p.13). Verzoekers politiek profiel komt dan ook verzonnen voor. De neergelegde documenten kunnen dit niet wijzigen. De brief van de RPP-N neergelegd op het CGVS (zie documentenmap in het administratief dossier) vermeldt dat verzoeker lid was van RPP-N sinds 30/8/2067. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat 30/08/2067 een onbestaande datum in de Nepalese kalender is, zodat getwijfeld kan worden aan de authenticiteit van dit document. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat dit een materiële vergissing betreft en hij *“dan ook een rechtzetting [zal] vragen; trouwens hij zal ook een nieuwe lidkaart aanvragen”*. Verzoeker legt ter terechtzitting inderdaad nieuwe stukken voor onder meer een brief opgesteld door de partij om de foute aansluitingsdatum op een eerder attest te corrigeren en een originele partijlidmaatschapskaart. De partijkaart toont aan dat de personen vernoemd op de kaart de beweging (financieel) steunen en vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap, noch van nationaliteit of identiteit. Ze worden opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en hebben slechts tot doel de band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie. Hetzelfde kan worden gezegd van de partijattesten. Daarin kan beweerd worden dat verzoeker actief meewerkte maar gezien zijn verklaringen kan dit niet blijken zodat dergelijke attesten - in zoverre authentiek - niet meer gewicht hebben dan gesolliciteerde stukken. Geenszins zijn ze voldoende om de geloofwaardigheid van verzoekers politiek profiel te herstellen.

3.5. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk betrokken was bij het incident waarbij hij met een andere RPP-N'er betrokken raakte in een politieke discussie met B.M., een leider van de YCL. Verzoeker herhaalt dat, alhoewel hij niet zelf met het zware gewicht op het hoofd van B.M. had geslagen, hij wel betrokken was geweest bij de vechtpartij. *“Daarom werd en wordt hij bedreigd door de familie van de overleden B.en dit alles wordt uitvergroot omwille van de ideologische tegenstellingen en het gebrek aan bescherming voor verzoeker”*, aldus verzoeker. Verzoeker legde ter staving van dit incident twee documenten neer, met name een brief van de politie van 2 juni 2012 en een brief van de advocaat van K. van 5 november 2012.

3.5.1. Vooreerst dient in herinnering te worden gebracht dat verzoeker verklaarde dat zijn vriend K. de YCL'er B.M. verwond heeft en hiervoor beweerdelijk veroordeeld werd tot 12 jaar gevangenisstraf (zie gehoor CGVS, p. 15-20). Daargelaten dat deze bijzonder snelle afhandeling van deze moordzaak kan verbazen waarbij noch het bestaan van de aanklacht noch de veroordeling wordt geobjectiveerd, heeft verzoeker steeds gesteld dat hij niet als dader of mededader werd beschuldigd. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker die louter aanwezig was op dat moment en niemand verwond heeft, na de strafrechtelijke afhandeling van de moord waarbij de dader K. reeds werd veroordeeld, toch zou worden geïnviseerd door *"de neef van B.M."* die *"gangsters zou sturen om me te vermoorden [...]"* (zie gehoor CGVS p.20) en dat de broers van B.M. en andere activisten van YCL na verzoekers vertrek uit Nepal reeds *"20 tot 40 keer"* bij zijn familie zijn langsgesproken (zie gehoor CGVS p.6).

3.5.2. Verzoeker is er evenmin niet in geslaagd de authenticiteit van de door hem neergelegde documenten, die door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing in twijfel werd getrokken, aannemelijk te maken. Verzoeker licht ook thans niet toe hoe hij in bezit kwam van een intern document van 2 juni 2012 gericht aan het districtshoofd van het district waar verzoeker woonde. Dit klemte te meer nu hij dezelfde dag werd vrijgelaten. De neergelegde brief van de advocaat van K. van 5 november 2012 stelt daarenboven dat verzoeker na het incident is kunnen vluchten, terwijl verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij samen met K.B. naar het districts politiekantoor werd gebracht (zie gehoor CGVS p.15). Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan dat *"deze inderdaad een lichtjes andere versie geeft van de feiten; dit is te verklaren door het feit dat het niet om de eigen advocaat van verzoeker gaat, met wie hij niet heeft gesproken"*, maar heft hiermee geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheid op. De Raad besluit bijgevolg dat aan beide brieven geen bewijskracht kan toegekend worden. Verzoeker brengt ter terechtzitting nog een aanhoudingsmandaat bij van 2 juni 2012.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoeker tot op heden in gebreke blijft enig objectief begin van bewijs neer te leggen van het voorgehouden incident van 2 juni 2012, wat verder doet twifelen aan de waarachtigheid van zijn verklaringen dienaangaande. Daarbij blijkt verzoeker met gemak documenten aan te brengen terwijl hij nalaat zijn reisdocumenten of enig reisbescheid neer te leggen. Hoe dan ook is het ter terechtzitting neergelegde aanhoudingsmandaat manifest vervalst nu het een kleurenkopie is van een blad met twee stempels waarop een briefhoofd in kleur werd geprint, wat geenszins logisch is nu het redelijk is te veronderstellen dat ook de politie in Nepal voorgedrukte formulieren met briefhoofd gebruikt. Ook de stempel staat onder de handtekening en niet erboven om deze te bevestigen. Bovendien kan niet worden ingezien waarom de politie het lot van de overige personen in het gevecht zou mededelen in een aanhoudingsmandaat en niet aangeven op welke juridische basis het mandaat wordt uitgevaardigd. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan dit nieuwe stuk dat er eerder op wijst dat verzoeker zijn asielrelaas alsnog tracht te staven aan de hand van complaisancestukken opgemaakt voor onderhavige procedure.

3.6. Wat er ook van zij, de Raad wijst er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Artikel 48/5 van voormelde wet van 15 december 1980 stelt dat vervolging of ernstige schade kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

"[...]"

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. [...]"

Aldus moet door verzoeker worden aangetoond dat de staat, noch partijen of internationale organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade. De Raad stelt vast dat verzoeker -in zoverre noodzakelijk, *quod non*- geen enkele poging heeft ondernomen om van zijn autoriteiten bescherming te verkrijgen tegen de bedreiging van de broers van B.M. en andere activisten van YCL.

Hij ging niet naar de politie (zie gehoor CGVS p.19: *"De politie zorgt niet voor mensen, ze gehoorzamen Maobadi, ze willen gewoon geld"*) en heeft nagelaten zijn problemen te melden aan een mensenrechtenorganisatie zoals INSEC (zie gehoor CGVS p.19 *"Dat heeft geen zin want Maobadi bedreigen iedereen, zelfs journalisten, zoals T.B.T. werd vermoord"*). Verzoekers verklaringen afgelegd op het CGVS volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker geen bescherming kon krijgen of dat de Nepalese overheden daartoe onwillig waren.

3.7. De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op wat voorafgaat. De citizenship card bevestigt verzoekers identiteit en nationaliteit, die niet ter discussie staan. Uit de beslissing van de districtsrechtbank kan geenszins verzoekers betrokkenheid in de zaak blijken. De algemene informatie betreffende Nepal belangt verzoeker niet persoonlijk aan en is bijgevolg niet in staat om een ander licht te werpen op bovenstaande conclusies.

Voor het overige brengt verzoeker ook doorheen zijn verzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. Verzoeker heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn asielrelaas en de feiten aan de basis van dit relaas niet geloofwaardig werden bevonden, zijn er derhalve geen *“zwaarwegende gronden”* om aan te nemen dat verzoekende partij op grond van deze feiten *“een reëel risico zou lopen”, “de doodstraf of executie”* of *“foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst”* zou ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.10. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker is hiertoe *in casu* in gebreke gebleven.

Bovendien blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land sindsdien gunstig geëvolueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.11. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zijn asielmotieven voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK